

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

ΕΣΤΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΔ. 30

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1876

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΔ. 40

Προσβλεπὲν ὑπὸ τῶν ἐν Παρισίοις ἐκδόσεων πρὸς ἐπιλογὴν τοῦ ἐκτ. σπουδαίου,
ἀξιοῦν ἄγρυπτοῦ μεταλλίου ἐν τῇ ἰσότητι τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος
καὶ χρυσοῦ ἐν τῇ Παγκοσμίᾳ Ἐκθεσὶ τῶν 1889.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Αἱ ΕΥΝΑΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΑΙ

1890—Τόμος Β', ἀριθ. 44.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Ἄρθῃναι, 4 Νοεμβρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: (Ἐν τῇ φύλλῳ): ΛΟΓΟΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΣ, ὑπὸ Σ. Κ. Σακελλαροπούλου. — ΚΡΑΒΑΡΑ (δοξοπορικαὶ σημειώσεις), ὑπὸ Ἄνδρ. Καρκαβίτσα. — ΑΜΑΡΑΝΤΑ: ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ, Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΤΗΣ ΣΟΥΛΤΑΝΑΣ, ποιήματα ὑπὸ Γ. Δροσίνῃ. — ΑΝΩ ΚΑΤΩ, μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν. (Μετάφρ. Ε.Ρ.Ρ.) — ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ: Τὸ Κονιάκ, ὑπὸ Ο. Α. Ρουσοπούλου. — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἀνάλεκτα, Χρονικά, Παντοῦτα, Ἰδέα κ' ἐκεῖ, Γρεῖς γνῶμαι καθ' ἑβδομάδα. — (Ἐν τῇ προηγήσει): ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. — ΕΙΔΗΣΕΙΣ. — ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΑΜΑΡΑΝΤΑ. — ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ «ΑΝΩ ΚΑΤΩ». — ΑΠΟΣΤΑΚΤΗΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑ ΣΚΕΥΗΝ ΚΟΝΙΑΚ. — ΔΥΟ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΟΙΔΙΠΟΥ ΤΑΦΟΣ

Δ'.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Θεορικῷ ἀνευρεθείσης ὀρικῆς ἐπιγραφῆς **ΝΟΡΟΣ ΙΕΡΟΥ ΔΙΟΣ [Δ]ΥΑΝΤΗΡΟΣ** ὑπὸ τοῦ φιλαρχαίου ὑπαλλήλου τῆς Μεταλλουργικῆς τοῦ Λαυρίου ἱεραρίας κ. Δ. Α. Ἀντωνακοπούλου πολλὰ ἐγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ τε τοῦ ἀνακαλύψαντος τὴν ἐπιγραφήν ἐν τῇ Νέα Ἐφ. η μ ε ρ 1 8 1 (11 Σεπτεμβρίου ἀριθ. 251) καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἐστία (τῆς 24 ὁδίου) ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Νικολ. Γ. Πολίτου. Τούτων τὰ μὲν τὸν πρῶτον περιστρέφοντο περὶ τὴν ἐξήγησιν διὰ τινων στίχων τοῦ Σοφοκλέους (Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ στίχ. 1580 καὶ ἐφεξῆς) τοῦ τάφου τοῦ Οἰδίου, στηριζόμενα κυρίως ἐπὶ τῆς φράσεως τοῦ στίχου:

Ἐφ' οὐ μέτος στάς τοῦ τε **Θορικίου πέτρου**

τὰ δὲ τοῦ κ. Πολίτου περὶ τὴν ἐξήγησιν τῆς λέξεως **ΔΥΑΝΤΗΡΟΣ**, ὡς καθὼς ἀνέγνωσεν ὁ κ. Ἀντωνακοπούλος, προτείνοντος ἀντ' αὐτῆς τὴν ἀνάγνωσιν **ΔΥΑΝΤΗΡΟΣ**, πρὸς ὃ συμφωνοῦμεν πληρέστατα. Ἡμεῖς ἐνταῦθα θέλομεν προσηγήσασθαι δι' ἄλλων ἢ ὁμιλησάμενον περὶ τοῦ τάφου τοῦ Οἰδίου, στηριζόμενοι ἐπὶ μαρτυριῶν ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων.

Μάλιστα ἐκπλήξην παραγγαγεν ἀπὸ τὸν φιλολογικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν κόσμον ἢ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνακοπούλου δη. θε ἀνακάλυψις τοῦ τάφου τοῦ Οἰδίου ἐν Θεορικῷ, ὡς λέγει, παραπλανηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους μνημονεύοντος, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ στίχῳ, τ ο ὕ Θ ο ρ ι κ ῖ ο υ π ἔ τ ρ ο υ, ὃν αὐτὸς ἐξέλαθεν ὡς ἀναγόμενον εἰς τὴν Θεορικὴν. Τοιοῦτον κατ' ἀρχὴν δὲν δυνατόν ἐστὶν ἀποδεχόμενον ὡς ἀντιφάσκον ὅπως πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ πράγματα. Ὁ Σοφοκλῆς δὲν θά ἦτο τόσο ἀδαὴς τῆς πατρίου γεωγραφίας καὶ τοπογραφίας, ἂν οὐχὶ ἀνόητος, ὥστε νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἥρωα τῆς φερωνίου τραγωδίας τοῦ τὸν Οἰδίποδα ἄνδρα τυρλὸν καὶ ὑπὸ κορῆς ὠραίας συνοδευόμενον ἀναχωροῦντα ἐκ Κολωνοῦ καὶ μεταβαίνοντα εἰς Θεορικὸν (ἀπόστασις ἐκ Κολωνοῦ μέχρι Θεορικοῦ ὅκτω περίπου ὠρών πορείας) διὰ τὴν ζήτησιν ἐκεῖ τὸν θάνατον, τὸν μόνον εὐεργέτην μετὰ τὰς δεσινὰς ἐπὶ τῆς πραγματικῆς τοῦ κόσμου σκηπτικῆς δοκιμασίας καὶ ὑπερανθρώπων περιπετειῶν· ἄλλως εἰς τοῦτο ἔχομεν καὶ μάρτυρα τὸν πολὺν φιλόλογον καὶ ἐκδότην πολλῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων τὸν F. W. Schneidewin, ὅστις ἐν τῇ Σοφοκλείῳ ἐκδόσει (Berl. 1877) σχολιάζει τὸν στίχον 1590 ἐν ᾧ φέρεται ἡ φράσις **Θ ο ρ ῖ κ ῖ ο ς π ἔ τ ρ ο ς** ἐπιλέγει δὲ ὁ Θεορικὸς οὗτος πέτρος εἶναι ἄλλος τις ἀγνωστος παρὰ τῷ Κολωνῷ καὶ οὐχὶ ὁ παρὰ τὸ Λαύριον Θεορικὸς (πόλις) τῆς Ἀκαμαντικῆς εὐλῆς· εἰς τοῦτο συμφωνεῖ καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ **Λ ε ξ ῖ κ ο ὕ τ ῶ ν κ υ ρ ῖ ω ν ὃ ν σ μ ᾶ τ ω ν δι**

ὄκτωρ W. Ριμ, ὅστις ἐν λέξει **Θ ο ρ ι κ ῖ ο ς** λέγει ὅτι εἶναι καὶ λόφος τις ἐν Ἀττικῇ· ἀλλὰ πρὸ παντὸς αὐτοῦ οὗτος ὁ Σοφοκλῆς θίδει τοῖς θεαταῖς αὐτοῦ νὰ πιστευσῶσιν ὅτι ὁ Οἰδίπους ἀπέθανεν ἐκ τῷ ἱππέλῳ Κολωνῷ κληθεὶς ἐξ ὑπογείου τινος φωνῆς καὶ ἐγένετο ἀφαντος ἐντὸς βραβύρου (Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ στίχ. 1590).

Ἐπίσης τὰ **ξ υ ν θ ἤ μ α τ α** τοῦ Πετρίου καὶ τοῦ Θησεῦς ἀκριθῶς ποῦ ἔκειντο εἰς ἀγνωστον· τοῦτο μόνον τὴν σήμερον περιεσώθη ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ Πausanίου I, 18, 4 ὅτι ἦσαν μικρὰ ἱερά, ἅπερ ἐξηφανίσθησαν τέλειον. Ὁ δὲ ναὸς τῆς Εὐχλόου Δημητρός ἔκειτο ἐπὶ τοῦ λόφου Σικελία ἐγγύτατα τῷ Κολωνῷ πρὸς Β ἀπέναντι τοῦ λόφου ἔπου τὴν σήμερον κείνται εἰς μνήμην αἰδίων τὰ μνημεῖα τοῦ Müller καὶ τοῦ Lenormant. Τὴν σήμερον ὁ λόφος οὗτος καλεῖται τοῦ Σκουζέ.

Ἄλλοτε ἐγὼ ἐπισκεψάμενος τὸν Κολωνὸν μετὰ ἄγγλου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξωνίας, τοῦ φίλου μου κ. Snyce, ἀνεκάλυφα εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου τούτου μέγα χάρμα δι' οὐ κεκυρῶς τις δύναται νὰ εἰσαίλῃ εἰς μέγα σπήλαιον ὑπερὸ ὀδικοκτικῆς θωραξὸς ὡς περιέχον θησαυρὸν καὶ δὲν ἐπιτρέπει ὡς ἐκ τούτου τὴν εἰς αὐτὸ εἰσόδον· ἐνταῦθα ἐνόμισα ἐγὼ ὅτι περιεῖχοντο τὰ ὄστα τοῦ Οἰδίου καὶ τοῦτο διετύπωσα ἐν τῇ Ἐστία ὁ μ ᾶ δ ι τῆς 13 Ἀπριλίου 1886 (ἀριθ. 111), εἰκάσας ὅτι εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους ἀναφερόμενος κοῖλος κρατῆρ. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδέα μου αὕτη νομίζω ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη, καθόσον αὐτὸς οὗτος ὁ Σοφοκλῆς ῥητικῶς (ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ στίχ. 1760 καὶ ἔπου.) λέγει ὅτι ὁ τάφος τοῦ Οἰδίου εἶναι ἀνύπαρκτος καὶ οὐδαμοῦ γῆς εὐρίσκειται καὶ ὅτι τοῦτον μόνος τῶν Ἀθηναίων ὁ Θησεύς, εἰς οὐ τὴν φιλοξενίαν κατέφυγεν ὁ τάλας Οἰδίπους, γνωρίζει καὶ ὅτι ὠρκίσθη εἰς οὐδένα νὰ ὁμολογήσῃ τούτο. Φαίνεται ὅμως κατὰ τὰς Ἀττικὰς παραδόσεις ὅτι ἐτάφη ἐν τῷ τῶν Ἐρινύων ἄλσει, ἐν ἀγνωστῷ μέρει, διὰ τοῦτο καὶ οἱ πιστοὶ δὲν προσέφερον αὐτῷ θυσίας νεκρικές, ὡς ἐβίβου τότε τοῖς Ἕλλησιν. Ἀλλ' ἀκριθῶς, κατ' ἐμὲ κριτῆν, ἡ ἀσάφεια αὕτη περὶ τοῦ Οἰδίποδεοῦ τάφου προδήλως σημαίνει τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς θείας δίκης, ἧτις ἐπὶ τέλους, ὡς ἐν παντὶ μύθῳ ἀρχαίῳ, ἔπρεπε νὰ ἀποκαταστῇ πρὸς πλήρη ἰκανοποίησιν τῶν πιστῶν.

Ἐν τούτοις μεθ' ἄλην ταυτην τὴν ἀβεβαιότητα ἐργεταί τῆς Ἀλεξανδρινῆς Σχολῆς κριτικῆς τῆς, ὁ Δυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρῶν ἀκριθῶς κατὰ τὸν Β' π.Χ. αἰῶνα, οὕτως καὶ περὶ συχνάκις ὑπὸ τῶν συγγραφέων μνημονευομένου οὐδέμια βιογραφικῆ εἰδήσις περιεσώθη ἡμῖν, ὅστις ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς παραδόξοις 1) ἀναφέρει, «Ἴλι γε οἱ φρασι τὸ μνημα τοῦ Οἰδίου ἐν ἱερῷ Δήμητρος εἶναι ἐν Ἐτεωνῷ μεταγα-

1) Fragment. Historiarum Graecorum Ed. Caroli Müller Parisiis 1849 c. I' s. 336, 6.

γόντων αυτών εκ Κεού τινος άσημου χωρίου καθάπερ ιστο-
 ρείν φασίν 'Αρίζηλον Λυσιμαχος ο 'Αλεξανδρικός εν αγ' των
 Θηβαιών κω ν γραφών ούτω: —Οιδίπου δέ τελευτήσαντος
 των φίλων εν Θηβαίσι θάπται αυτών διανοομένων, εκώλους
 οί Θηβαίοι διά τας προσγεννημένας συμφοράς, και ως
 δυντος άσειδους. Οί δε κομίσαντες αυτον εΐς τινα τόπον της
 Βοιωτίας καλούμενον Κεόν έθασαν αυτον, γενομένου δε
 τού εν τή κωμη κατοικούσιν άτυχημάτων τινων, οίθηθεντες
 αίτιαν είναι την Οιδίπου ταφήν, εκέλευον τούς φίλους άναι-
 ρείν αυτον εκ της χώρας. Οί δε άπορούμενοι τοις συμ-
 βαίνουσιν ανελόντες εκώμισαν εΐς 'Ετεωνόν !). Βουλόμενοι
 δε λάθρα την ταφήν ποιήσασθαι καταβάπτουσι νυκτός εν
 Ιερῷ Δήμητρος άγνοήσαντες τον τόπον. Καταφανους δε γε-
 νομένου πέμψαντες οί τον 'Ετεωνόν κατοικούντες τον θεον
 έπρωτων τί ποιείσιν. Ο δε θεός ειπε μη κινείν τον έκείνην
 της θεού δι' όπερ αυτου τέθαπται. Το δε Ιερον Οιδιπόδειον
 κληθέναι 2).

Εκ τούτων πάντων συνάγεται άνευδοιάτως ότι τά περι
 του Οιδιποδείου τάφου μέχρις ημών περιωθέντα δεν εχον-
 ται αληθείας· διότι, ως εκ της προς αλληλας συγκρούσεως
 των διαφόρων γνωμών, δεν παρέχεται ήμιν ακριβής τουτου
 τοποθεσία, ουδέ ώρισμένη τις περι αυτου γνώμη, άλλ' άπα-
 ραι ως οί ημέτεροι αναγνώσται ειδον, τείνουσι να αποδει-
 ξωσιν ότι ο, τι αν εγράφη περι της ταφής του Οιδίπου εινε
 άντικρι μυθικόν, μηδ' αυτου του Σοφοκλέους καλούμενου
 έξαιρουμένου, διότι και ούτος, ως ποιητής ειχε την ελευθερίαν
 να γράψη τά κατά τον ήρω αυτου ως αυτω εδόκει, χρωμα-
 τος τῆ ποικιλία εΐα εΐα επομένως ουδαμου τίς
 πρέπει να αναζητήσωμεν τον τάφον του πατρός της ήρωΐ-
 δος 'Αντιγόνης άτε του θανάτου αυτου γενομένου υπό συν-
 θήκας άλλω υπερφυσικάς σχετιζόμενας προς την παράδοσιν
 εκείνην της Παλαιάς Γραφής καθ' ήν ο Προφήτης 'Ελισ-
 σαιός παριστاتها αναληφθείς εις τους ουρανούς εν μέσῳ του
 θαυμασμου των παρεστώτων.

'Αθήνησι

Π. ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ

Εφορος αρχαιοτήτων.

Β.

Η επιτυχής ανακάλυψις της ορικής επιγραφής του Ιερου
 του Διός Ανωνίτιδος παρωρυμσε τον εύρετήν αυτής κ. Δ.
 'Αβ. Αντωνικόπουλον να προδη εις νέα έρευνας προς ά-
 ναζητήσιν του εκεί που πλησίον, κατά την γνώμην του, κει-
 μένου τάφου του Οιδίποδος. Αί έρευναι αύται του ένθου-
 σιωδους φιλαρχαίου έστέφθησαν υπό επιτυχίας, διότι εκεί
 όπου εξητήτο ο τάφος του Οιδίποδος εύρέθη πραγματικώς
 τάφος, προϊστορικά πιθανώς, ως συνάγεται εκ των μέχρι
 τούδε δημοσιευθεισών άτελειστατων περιγραφών αυτου. 3) Λα-
 βών δε τό ένδύσμιον εκ της σπουδαίας ανατιροήτως ανακα-
 λυψας τάχτης, ενισχυσάσης την γνώμην αυτου, ο κ. 'Αν-
 τωνακόπουλος επανέρχεται εις το ζήτημα περι της θέσεως
 του τάφου του Οιδίποδος· και διά διατριβής αυτου δημο-
 σιευθείσης εν τῇ Ν εα 'Ε φ η κ ε ρ ι δ ι τῆς 28 παρελθόντος
 μηνός υποστηρίζει ότι εκ της παρά Σοφοκλεί μνείας του 'Θο-
 ρικίου πέτρου· και εκ της εύρέσεως του παναρχαίου τάφου
 βεβαίονται ή ύπαρξις του τάφου του Οιδίποδος εν Θορικῷ·
 τον δ' ημέτερον ισχυρισμόν ότι εκ αυτών των λόγων του
 Σοφοκλέους ύποδεικνύεται ότι ο τάφος ούτος είναι άνυπαρ-
 κτος και ουδαμου γῆς πρέπει να τον ζητῶσι (Οιδ. Κολ. 1760
 κέ) άνασκευάζει δι'έτερο χωρίου του αυτου δράματος (στ.
 1526 κέ.), όπου ο Οιδίπους παραγγέλλει τῷ Θησει να φυ-
 λάτῃ τῶ πόρρογα, οσα έμαθε, και να φανερῶση αυτῶ, όταν
 φθάσῃ εις τό τέλος του βίου, «τῷ προφερτάτῳ μόνῳ», ού-
 τος δε πάλιν τῷ διαδόχῳ του, να άβλαβῆς μένη ή πόλις
 από των Θηβαίων.

Υπείκοντας εις την γενομένην ήμιν υπό του κ. 'Αντω-
 νακούπουλου πρόσκλησιν, αναγκαίον κρίνομεν να διαλάβω-
 μεν πλαύτερον περι του ζητήματος του τάφου του Οιδίπο-
 δος, περι ού εν τῇ προηγούμενῃ ήμιν διατριβῇ εθεωρησάμεν
 περιττόν να εκτεινάμεν τον λόγον, ύπολαμβάνοντες ανεπίθε-

δεκτα αντιρρήσεως, οσα εγράψαμεν περι αυτου. 'Αναγκαί-
 οτατον δ' ύπολαμβάνομεν τουτο μάλιστα μετά την εύρεσιν του
 εν Θορικῷ παναρχαίου τάφου, νομίζοντας επιθλαβες 'α να-
 κηρύσσεται ότι κρύπτει ούτος τά όσα τῷ μυθικῷ βα-
 σιλεως των Θηδών· διότι ή μελέτη σπουδαίων μνημείων της
 αρχαιότητος, όποιον είναι και τό εν Θορικῷ εύρεθέν, δεν
 πρέπει να επισκοπήζηται υπό γνωμών άσυστάτων μέν, δυ-
 ναμένων όμως ενίοτε να παραπλανήσωσιν αυτην.

Περί του τάφου λοιπόν του Οιδίποδος τρεις εφέροντο μύ-
 θοι κατά την αρχαιότητα. Κατά τον παλαιότατον ίσως του-
 των, τον παρ' Όμήρῳ, ο Οιδίπους ετάφη εν Θηβαίς (Ύ.
 Φ, 679), τηρήσας την βασιλείαν και μετά την αποκάλυψιν
 των άνοσιών γάμων του (Όδ. Α. 275). Κατ' άλλον μύ-
 θον, έμποδισθείσης της ταφής αυτου εν Θηβαίς, ετάφη εν
 τόπῳ τινι της Βοιωτίας καλούμενῳ Κεῷ, εκταφείς δε μετε-
 κομισθη εκείθεν εις 'Ετεωνόν της Εύβοίας και ετάφη εν Ιερῷ
 τῆς Δήμητρος ατότῃ ('Αρίζηλος παρά Σχολιαστή Σοφοκλ.
 Οιδ. Κολ. 91). Τρίτος δε μύθος είναι ο 'Αετικός, ο διά της
 τραγωδίας του Σοφοκλέους γνωστότατος γενομένος, καθ' όν
 ο Οιδίπους απέθανε πλησίον του 'Ιππείου Κολωνου. 'Εν
 δε τῷ περιθῶλῳ του Ιερου των Σεμνων θεών υπό τον 'Α-
 ρειον Πάγον υπήρχε μέχρι των χρόνων του Παυσαίου και
 μνήμη Οιδίποδος (Παισαν. Α', κη 7.-Valer. Max. 5, 3, 3)
 'Αδελον δ' αν τό επόμενον επιτύμβιον, διασωθέν εν επιγραφή
 λογαρια άγγελίου εν Κέτῳ 'Ιταλία εύρεθέντος, ήτο καταρ-
 γημένος εν τῷ μνηματι τούτῳ ή εν άλλῳ τινι, ή αν απλῶς
 είναι πεπλασμένον, ληφθῆν εκ του 'Αριστοτελείου Πέπλου.

Νῶτον μεν μαλάκην τε και ασπύδελλον πολυρίζον,
 κόλπῳ δ' Οιδιπόδα Λαίου υιόν εχω.

(O. Jahn, Vasenk. σ. GXXIV).

Ο Θορικός λοιπόν εν ουδενί μύθῳ μνημονεύεται· τό δε
 παρά Σοφοκλεί (Οιδ. Κ. 1595) φερόμενον « του τε Θορι-
 κίου πέτρου » ουδεν άποδεικνύει. Διότι ρητῶς και σαφέ-
 στατα ο Σοφοκλής, τον επιχώριον εξαίριον μύθον, μαρτυρεΐ
 ότι ο Οιδίπους απέθανε πλησίον του Κολωνου· ούτως εν
 στ. 87 και επομένους μιλῶν ούτος ότι εύρίσκετο εν Κολο-
 νῳ, λέγει ότι κατά τον χρῆσμόν του 'Απόλλωνος εκεί έμελλε
 να καταλύση τον βιον εν δε στ. 1516 επαναλαμβάνει ότι
 μοίρα αυτου είναι εν ταύτῃ τῇ γῇ να ταφη. 'Αναμφισβήτη-
 του δ' όντος ότι παρά τον Κολωνόν θετέι ο Σοφοκλής τον
 θάνατον του Οιδίποδος, να άρωσι την φαινομένην άντιπα-
 σιν, πρώτος ο G. Hegmann και μετ' αυτον άλλοι έρμηνευ-
 ται υπέθεσαν ότι ο Θορικός πέτρος έκείτο ούχι εν τῷ
 γνωστῷ δήμῳ της 'Ακαμοντίδος φυλής, αλλά παρά τον Κω-
 λωνόν. Νομίζομεν όμως ότι δεν ήτο ανάγκη της αυθαιρέτου
 ταύτης εικάσις προς άρισιν της αντιφάσεως, αλλά πρωτί-
 στως έπρεπε να εξετασθῇ αν υγιως έχει το χωρίον του
 ποιητου. Σπουδαίας δ' ύπονοίας ότι είναι εφαρμόσιον πα-
 ρέχει πρωτίστως ή λέξις πέτρος· αν επρόκειτο περι βράχου
 ή βραχώδους ύψωματος ο Σοφοκλής θα έλεγε πέτρα και
 ουχι πέτρος, διότι ο τελευταίος τυπος σημαίνει ως γνωστόν
 ο τι εν τῇ καθ' ημάς γλώσση τό πέτρα ήτοι τον λιθον και
 ουχι τον βράχον· ή σημασία των δυο τούτων τύπων δια-
 κρίνεται σαφέστατα εν τῇ αρχαία γλώσση, ουδεν δ' υπάρ-
 χει παράδειγμα εναλλαγῆς και ενόμισαν μεν τινες ότι εϋ-
 ρον εξαίρεσιν του γενικου τούτου κανόνος εν αυτῷ τῷ Σο-
 φοκλεί, αλλά τά φερόμενα παραδείγματα φρονούμεν ότι
 ουδαμως κυρῶσι την γνώμην αυτών· εισί δε τά παραβί-
 γματα ταυτα τρία εν όλῳ, ειλημμένα εκ αυτου του Σοφο-
 κλέους, και δη, πλην του προκειμένου, τά εξής: Οιδ. Κ. 19
 «κάλα κάψμον τουδ' επ'άξέστου πέτρου», δηλον ότι ενταύθα
 ή λέξις κεΐται εν τῇ κυρία σημασίᾳ αυτης· ή 'Αντιγόνη
 παρακαλεύει τον πατέρα να καθίσῃ ούχι επι βράχου τινός,
 άλλ' επί λιθου, «επί του λιθίνου βάθρου», ως έρμηνείας ο
 σχολιαστής· τρίτον δε και τελευταίον παράδειγμα φέρεται
 τό εν Φιλοκτ. 276 «εν κατηρεφεϊ πέτρῳ», όπου προφανῶς
 πρόκειται περι πέτρας· αλλά τουτο, στηριζόμενοι εις την
 επαναληφθεμένην εν τῷ αυτῷ δράματι χρῆσιν της λέξεως
 πέ τ ρ ας προς δήλωσιν του αυτου πράγματος, μετέγραψαν
 π ε τ ρ ὶ το Βλαγδες και άλλοι μετ' αυτον εκδῶται. Πλην δε
 του λόγου τούτου την φερανν του χωρίου καταδεικνύει και
 ή εν τῷ άριστῳ κώδικι του Σοφοκλέους, τῷ Λαυρεντιακῷ
 φερομένη γραφή «τουδ' ορκίου πέτρου», εκ ου εμφαίνεται
 ότι εν τῷ αρχαιότῳ έκείτω άντι του Θορικου ούχι άλλῃ τῆ
 λέξις ίσως: «τουδ' ορκίου (πέλας) πέτρου» ήτοι ο Οιδ. εστη
 πλησίον τουτε λιθῷ εφ' ου έκειμον ορκια πιστά ο Θησεις

και ο Πειρίθους και της κολης άγέρου. 'Αλλ' όπωσδήποτε
 και αν διορθωθῇ ο στιχος όλος (διότι και τό πρώτον ημιστι-
 χιον διαφόρως φέρεται εν τοις αντιγράφοις όρθότερα δε
 γραφή ίσως είναι ή εν τῷ Λαυρεντιακῷ «εφ' ου μέσου
 στάς) βέβαιον φαίνεται ότι δεν πρόκειται περι Θορικίου τι-
 νός βράχου, ημιστά δε περι του παρῶ τῷ Λαύριον Θορικου.

Τό δ' εν στ. 1526 κ.ε. μνημονούμενα άπόρρητα είναι
 ως πιστικώτατα άπέδειξεν ο Κοραΐς εν επιστολή προς τον
 Charodon de la Rochete (ης μετάφρασιν ελληνιστί έλ. εν
 Πανδώρας τ. ΙΑ' σ. 141-145), αυτῶσι αϊ υπό του Δεινά-
 ρου (Α', 9) αναφερόμενα «άπόρρητοι διαθήκαι», ως εϋλυτατε
 τό συνδέριον του 'Αρσιου Πάγου. Ούδαμως δ' είναι άπιθα-
 νον ότι εν αυταις εγίνετο λόγος και περι του τάφου του
 Οιδίποδος, απ' ου ο τάφος αυτου επιστευετο ότι εξηφα-
 λισε τας 'Αθήνας από εισβολῆς των Θηβαίων, ως ο τάφος
 του 'Ορέστου κατ' άλλον μύθον επόριζε νίκας τοις Σπαρ-
 τιάταις (Ηροδ. Α', 67.68). 'Αλλά ταυτα άντι να συνηγο-
 ρῶσιν υπέρ τοποθετήσεως του τάφου του Οιδίποδος εν Θο-
 ρικῳ, επικαρτουσί τουναντίον ότι οί 'Αθηναίοι επιστευον
 ότι ο Οιδίπους απέθανε πλησίον των 'Αθηνῶν, τον δ' υπό
 τον 'Αρειον Πάγον εν τῷ περιθῶλῳ του Ιερου των Εύμενί-
 δων τάφου αυτου ενόμιζον εχέγγυον προς ασφάλειαν και
 σωτηρίαν της πόλεως.

Πάντως όμως και δι' αυτην την εσαλαμένην εξήγησιν των
 Σοφοκλείων στιχῶν υπό του κ. 'Αντωνικόπουλου πρέπει να
 χαίρωμεν·διότι υπεκαύσασα αυτη τον προς τάρχατα ζῆλον
 του, τον καθωδήγησεν εις την εύρεσιν του εν Θορικῷ προ-
 ιστορικου τάφου, όστις επι πολυ ίσως θα έμενε κεκρυμμέ-
 νος και άγνωστος, άνευ της παρερμηνείας εκείνης.

N. P. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ημέτερος λόγιος κ. Δ. Βικέλας εν Κωνσταντινου-
 πλει διατρίθων άνέγνωσε την παρελθοῦσαν εβδομάδα
 εν τῇ αίθούσῃ του 'Ελληνικού Φιλολογικου Συλλόγου
 μελέτην αυτου περι 'Αγωγῆς. Τό άνάγνωσμα του δια-
 πρεπούς λογίου ετίμησε πολυπληθές και εκλεκτόν ακρο-
 ατήριον, εκπροχότης δε δώμαφώως ο έλληνικός τύπος
 της Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

29 Οκτωβρίου. 'Εγένετο σήμερα η έναρξις της
 Βουλῆς μετά της συνήθους επισημότητος. Ο Βασι-
 λεύς άνέγνωσε τον Β. λόγον εχοντα ούτω :

Κύριοι Βουλευται,

Μετ' εύφροσύνης χαίρετιζω τους 'Αντιπροσώπους του
 'Εθνους, συνελθόντας, να διαχειρισθῶσι την υπό του
 Συντάγματος άνατεθειμένην αυτοις λειτουργίαν.

Χαρμόσουν γεγονός έλαβε χώραν εν τῷ 'Εμῷ Βα-
 σιλικῷ Οίκῳ. Ο προσφιλις Μοι υιός, ο Διάδοχος του
 'Ελληνικου 'Θρόνου, απέκτησεν υιόν, προοριζόμενον
 κατά τους Θεσμούς να συνεχίσῃ την Βασιλικήν αρχήν.
 Εύφραίνεται όντως η πατρική καρδιά Μου, του εθνους
 δ' αϊ εύλογίαι εΐησαν επ' αυτον.

Η 'Ελλάς πάντοτε επόθησε να διατηρῇ φιλικας και
 δμυλὰς τας διεθνείας σχέσεις αυτης, πεπεισμένη άλλως τε,
 ότι ούτω δεν παρακαλύονται, αλλά προάγονται και συμ-
 πληροῦνται και τά εσωτερικά της χώρας συμφέροντα.
 Ο πόθος ούτος θέλει καταδηλοῦσθαι εν πάσαις ταῖς
 ύπὲρ των συμφερόντων της πατρίδος μερίμαις της Κυ-
 βερνησεως Μοι.

Η κατά τους διεξαχθεΐσας πρό μικρου εκλογαδς εκ-
 δηλωθεισα περι των υποθέσεων του Κράτους γνώμη του
 'Ελληνικου λαου, επόμενον ήτο να επενέγκῃ την κατά
 τῆς ημέρας ταυτας συντελεσθεισαν κυβερνητικὴν μετα-
 βολήν. Ούτως η ταυτῆς της καταγωγῆς παρέχει
 εύλογον προσδοκίαν, ότι η τε Βουλῆ και η Κυβερνη-
 σις θέλουσι προθύμως και ειλικρινῶς συμπράξει, όπως
 αϊ την μεταβολήν ταύτην επεναγκούσαι ιδέαι επικρα-
 τήσωσιν εν τε τῇ Νομοθεσίᾳ και τῇ Κυβερνήσει του
 Κράτους.

Η κατά τά τέλη της δεκάτης βουλευτικῆς περιό-

δου νομοθετηθεισα εισαγωγή άλλου συστήματος εκλο-
 γῆς βουλευτων δεν παρήγαγε τά αγαθά, οσα προ-
 τάθησαν ως προσδοκώμενα εκ αυτης. Υπό τό νομο-
 θετηθέν όμως σύστημα δημιουργοῦνται προσέτι δυσ-
 χέρεια πολλὰ περι την εκδύλωσιν του αληθοῦς φρο-
 νήματος των εκλογεων. Διά τουτο η Κυβερνησίς Μοι,
 πεποιθυία ότι εις την εϋδωσιν των κοινῶν άγει εκ ίσου
 η τε γνησία εκφρασις του αληθοῦς φρονήματος των
 εκλογεων, και η έρρυθμος συμπράξις των εν τῇ πολι-
 τεΐᾳ καθεστηκυῶν εξουσιῶν, ού μόνον, εύλαβῆς προς
 ταυτας, ουδεν θέλει παραλίπει, όπως καταστήσῃ αυτην
 άδιατάρακτον, αλλά θέλει εισαγάγει εις την Βουλήν
 και τά αναγκαία νομοσχέδια περι μεταβολῆς των περι
 εκλογῆς των Βουλευτων νόμων, επί τῇ βάσει των πρό
 τούτων ισχυουσῶν διατάξεων.

Τῇ Κυβερνησί Μοι πρωτίστως θέλει άπασχολήσει
 η περι βελτιώσεως των οικονομικῶν του Κράτους μέ-
 ριμα, όπως εξασφαλισθῇ η Ικανότης αυτου προς εκ-
 πληρωσιν των προς τε την χώραν και προς τους πι-
 στωτάς του δημόσιου ύποχρεώσεων του. Επομένως η
 Κυβερνησις θέλει επισιζητήσει μετ' επιμονῆς την άπο-
 κατάστασιν αληθοῦς μεταξῦ των εσόδων, και των εξό-
 δων του Κράτους Ισχυριου διά της μη μειώσεως των
 εσόδων, αλλά και διά της δυνατής περιστολῆς των
 εξόδων, της επιτυχχανομένης, ουχι δι' επισιζημίων άκρω-
 τηρισμῶν της διοικήσεως, αλλά διά της φειδοῦς και
 της οικονομίας.

Παράλληλον όμως θέλει έχει θέσιν εν ταῖς μερί-
 μασις της Κυβερνησεως Μοι και η περι άποκαταστά-
 σεως διοικησεως χρηστής και εγκρατους. Εύεργετική
 αληθῶς αποβαίνει ακριβῆς και ίση προς πάντας εκτέ-
 λεισι των νόμων, των κανονίζοντων τας προς τό Κρά-
 τος και τό δημόσιον ταμείον σχέσεις των πολιτῶν· και
 πρόνια πεφωτισμένη περι προστασίας και ενισχύσεως
 της κοινωνικῆς δραστηριότητος· και της ατομικῆς έρ-
 γασίας.

Η Στρατιωτικῆ και Ναυτικῆ παρασκευῆ της χώ-
 ρας άναγνωρίσθη πάντοτε ως επιβαλλόμενον κυβερ-
 νητικόν μέλημα, προθύμως δε τό κράτος επέτριψε
 πάσαις τας προς τον σκοπόν τουτον προβληθεισας εκά-
 στοτε δαπάνας. Δεν κατεστη όμως βέβαιον αν οί νενο-
 μοθετημένοι οργανισμοί συντελώσιν εις την παρασκευήν
 των στρατιωτικῶν και ναυτικῶν δυναμειν και αν έ-
 ύπηρησῃ αυτην ή εν αυταις λειτουργούσα διοίκησις.
 Διά τουτο η Κυβερνησίς Μοι θέλει επιληφθῇ της
 σπουδαιότητος ταύτης μελέτης και θέλει ζητήσῃ
 κατά την παρούσαν περίοδον την σύμπραξιν της βου-
 λῆς, εφ' όσον αυτη απαιτείται προς σκοπῶν και κείτο-
 να αποκατάσσει ταν περι του άντικειμένου τουτου.

Των δημοτικῶν θεσμών η ακώλυτος λειτουργία και
 της αυτοδιοικήσεως των δήμων η εξασφάλισις και η
 ανάπτυξις, αναγκαίον κατέστη να περιφρουρηθῶσι διά
 νομοθετημάτων, τά οποια η Κυβερνησίς Μοι δεν θέ-
 λει παραλίπει να προβήλῃ εις την Βουλήν. 'Αν δε
 την προς έρευναν των κοινῶν συμφερόντων άσκησιν,
 και την προς επιμέλειαν αυτών παρασκευήν ήν παρέ-
 χει εις τους πολίτας ο έντός της μικρᾶς πολιτείας
 του δήμου δημόσιος βίος, διαρροῦμιση της εκπαιδεύ-
 σεως του λαου η εύεργετικῆ δρᾶσις, και της δικαιο-
 σύνης η άδυσώπητος επικουρία, θέλομεν βεβαίως συμ-
 πληρώσει την Ικανότητα και την χρηστότητα του έλ-
 ληνικου λαου, πολλάς άρετάς του όποιου άνεργασίην
 ήδη και αυτη η νεωτέρα ιστορία. Διά τουτο κατεστη
 από τινος επείγουσα η φροντις περι άποκαταστάσεως
 της δικαιοσύνης Ικανῆς να εκπληρωσῃ την Ιεράν αυ-
 τῆς άποστολήν. και εκπαιδεύσεως άρτίας και σκοπι-
 μως, η δε Κυβερνησίς Μοι θέλει άσχυλῆθῇ σπουδαίως
 περι τά θέματα ταυτα όπως δυνήθῃ να προτεινή εις
 την βουλὴν τά αναγκαία νομοσχέδια.

1) Κατ' Στήσαν· Βυζαντινόν έν λέξει απόλης Εύβοίας· π' Όμηρος [B 497]
 Πολύνομον π' 'Ετεωνόν.
 2) Οιδίπους Ιερον και Λαίῳ εταφη και εν Σπάρτῃ [Ηροδ. IV 149. 2].
 3) Ο τάφος ούτος, ως εκ ασφάλου πληρορησιῶν μνημόναιον, δεν έξη-
 ριμένη, προχέρων μόνον γενομένων άνασκευῶν περι αυτον. Προτίθειται δ' η
 Γενική Ιστορία των αρχαιοτήτων ν' ανακαλύψῃ προσεχῶς αυτον, καθως και
 άλλους τινάς όμοιους τάφους, ούτως υποτίθεται ότι εύρίσκονται πλησίον
 αυτου.

Ἄς ἐργασθῶμεν πάντες πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἐνεστώτος, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ παρασκευάσωμεν τῇ Θεῷ συνάρασι τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης συνόδου τῆς δωδεκάτης βουλευτικῆς περιόδου.

31 Ὀκτωβρίου. Σήμερον τὴν ἐσπέραν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ διάδοχος τοῦ Ῥωσικοῦ Θρόνου μετὰ τοῦ νεωτέρου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Γεωργίου. Οἱ Ῥῶσοι ἡγεμονίδαι θὰ διατρέψωσιν ἐπὶ τινα καιρὸν ἐν Ἀθήναις, ἐντεῦθεν δὲ θ' ἀπέλθωσιν εἰς Ἰνδία. Μετ' αὐτῶν ἀναχωρεῖ καὶ ὁ Ἕλλην βασιλόπουις Γεώργιος.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Α. Ζ. Δ. Ἀδριανούπολιν. — Θ. Δ. Σμύρνην. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ὡμῖν.

κ. Π. Π. Ναύπλιον — Δ. Κ. Μ. Τραπεζοῦντα. — Ν. Π. Ἄγ. Ἰωάννην. — Ν. Χ. Λέρον. — Μ. Ν. Λύδωνα. — Γ. Π. Αἰτωλικόν. Καὶ Α. Γ. Τεργέστην. — Μ. Α. Β. Φιλιατρά. — Ἐλήφθη ἡ συνδρομή σας.

κ. Η. Τ. Κεραλληνίαν. Τὰ ζητηθέντα σὰς ἀπεστάλησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.

κ. Ν. Κ. Γ. Κωνσταντινούπολιν. Ἐλήφθησαν σὰς εὐχαριστοῦμεν. Εἴμεθα σύμφωνοι.

κ. Ι. Π. Ε. Μόλιθον. Ἐκ παραδρομῆς, δι' ἣν σὰς ζητοῦμεν συγγνώμην, καθυστέρησεν ἡ ἀποστολὴ τῶν ζητηθέντων. Τινὰ τούτων καθὼς καὶ τὰ φυλλάδια τῶν νέων συνδρομητῶν, σὰς ἀπεστάλησαν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα. Ταχυδρομικῶς θὰ σὰς γράψωμεν.

Ἐλαιγάδαλον, Ἐνταῦθα. Ἡ προθεσμία τῆς χρήσεως τῶν ἐγκριμένων διδακτικῶν σχολείων λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1891 — 1892. Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐπαμείβην τετραετίαν ἔπρεπε νὰ προκηρυχθῇ πρὸ τῆς 1 τοῦ ἀρξαμένου μηνός, ἀλλὰ δὲν προκηρύχθη. Πλείονας πληροφορίας δύνασθε νὰ ἴδῃτε ἐν τοῖς περὶ διδακτικῶν βιβλίων νόμοις τῆς 22 Ἰουνίου 1882 καὶ Μαΐου 1887 καὶ ἐν τοῖς Βασ. Διατάγμασι τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1882 καὶ 4 Ἰουνίου 1883, δημοσιευθεῖσιν ἐν Τ. Α. τῆς συλλογῆς Σ. Παρίση. — Περὶ τῶν ποιημάτων προσεχῶς.

κ. Α. Θ. Μ. Ἐνταῦθα. Τὸ ἔσμα εἶνε ἀνέκδοτον, περὶ ἐργα δὲ καὶ τὰ ἔθιμα τῶν Φολ. Θὰ δημοσιευθῶσιν ἄνευ τοῦ μακροῦ προλόγου, διαλαμβάνοντος περὶ πραγμάτων γνωστοτάτων.

κ. Α. Α. Κ. Ἐνταῦθα. Τὰ σταλέντα ἡμῖν δημοτικὰ ἔσματα εἶνε πολλοῦ λόγου ἄξια ὑπὸ γλωσσικῆν ἐποψίν, οὐχὶ ὅμως καὶ καθ' ἑαυτά, διότι παραλλαγαὶ αὐτῶν ε νὲ ἤδη δημοσιευμένοι.

Τσοικνίδαν, Λευκάδα. Τὴν ἀπάντησιν ἔχετε εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς Ἔστιας, ὡ ἐξαδέλφη τῆς τριανταφυλλίαις.

κ. Α. Φλ. Οργε. Ἐστάλη τὸ Ἡμερολόγιον ἐγένετο ἡ νέα ἐγγραφή ἡ ἀπόδειξις στέλλεται μετὰ τοῦ φύλλου. Εὐχαριστοῦμεν.

κ. Π. Δ. Μ. Σύρον. Σὰς στέλλομεν τὴν εἰκόνα. Κρίμα δὲ δὲν εἶνε καλλιτέρα ἵνα δημοσιευθῇ. Ἡ ἄλλη μᾶς εἶνε ἄχρηστος· εὐχαριστοῦμεν.

κ. Χρ. Π. Σ. Διμιτρί Βόλου. Ἡ ἐντολὴ ἐξετελέσθη ἀκριθῶς. Σὰς ἐγράψαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.

κ. Π. Α. Α. Ἰωάννινα. Ἡ ἐπιθυμία σας θὰ ἐκπληρωθῇ εἰκὼν τῶν «Σπετσῶν» ἐδόθη ἡδὴ πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς ἐν τῇ Ἔστια μετὰ περιγραφῆς τοῦ πλοίου. Ἐστάλησαν τὰ ἡμερολόγια, στέλλονται καὶ αἱ φωτογραφίαι.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΜΠΕΚ

Ο. Α. Ρουσοπούλου, ΟἶΝΟΛΟΓΙΚΑ· πραγματεῖαι περὶ συστηματικῆς παρασκευῆς, βελτιώσεως καὶ συντηρήσεως τῶν οἴνων, καθὼς καὶ περὶ χρησιμοποίησεως τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῶν. Ἀθήναι 1888, 8ον σ. 182 Τιμ. δρ. 4.

Ο. Α. Ρουσοπούλου, ΧΗΜΙΚΗ ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ. Ἀθήνησι 1888, 8ον σελ. 16. Τιμ. δραχ. 4.

Ο. Α. Ρουσοπούλου, ΧΗΜΕΙΑ ΑΝΟΡΓΑΝΟΣ. (μετάφρασις ἐκ τῆς 8ης ἐκδόσεως τοῦ ἐγχειριδίου τῶν Roscoe - Schorlemmer) μετὰ πολλῶν σχημάτων καὶ φασματοσκοπικοῦ πίνακος. Ἀθήνησι 1888, 8ον σελ. 384. Τιμ. δραχ. 7,50.

Ο. Α. Ρουσοπούλου, ΧΗΜΕΙΑ ΟΡΓΑΝΙΚΗ μετ' ἀλφαβητικῶν εὑρετηρίου τοῦ τε ἀνοργάνου καὶ ὀργανικοῦ μέρους. Ἀθήνησι 1890, 8ον σελ. 256. Τιμὰτα δραχ. 5.

“LA NEW YORK,,
Η ΝΕΑ ΥΨΡΚΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1845
 ΕΓΓΥΗΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΙΟΝ
 ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟΝ ΤΗ 4 ΙΑΝΟΥΑΡ. 1885
 ΦΡ 544,000,000 ΦΡ
 ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΕΦΑΛΙΑ ΑΙ' ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΕ ΑΛΙΣΤΡΩΝ
 ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΩΣΕΩΝ
 Οἱ ἀπαρξίματα εἶνε οἱ μόνοι ἰδιουκτηῖαι τοῦ ἐγγυητικοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν κερδῶν.
 ΠΡΟΙΚΟΛΟΘΗΣΙΣ ΤΕΚΝΩΝ
 Ἐξασφάλισις κεφαλαίου ἡ ἰσότης εἰσδημάτων μετὰ 10, 15 ἢ 20 ἔτη.
 Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Ἀθήναις
Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ
 Γραφεῖον παρὰ τὸ Γενουργεῖον τῶν Ἐσπεριεῶν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἐκδίδονται ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

Α Μ Α Ρ Α Ν Τ Α

Κομψὸς τόμος ποιημάτων ἐξ 150 σελίδων

ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΔΡΑΧ. 2,50.— ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝΑ ΔΡΑΧ. 2,80